

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด  
เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

## อุทธีคำสัตย์คำจริง

ก่อนจึงหัน

(ทำบุญครบรอบหลวงปู่ปัญญา ๓,๐๐๐ บาทครับ) ท่านปัญญาทำประโยชน์ให้วัดนี้มากนะ เรายังไม่ลืมท่านมาขอ ท่านพูดฉลาด เราโง่กว่าฝรั่งเราอมรับ แม่เราเองก็โง่กว่าฝรั่ง ท่านปัญญานะมาขออยู่วัดนี้ ครั้งแรกเรายังไม่รับ พอครั้งที่สองไม่รับ ขอครั้งที่สามที่สี่ไม่รับ ครั้งที่ห้ามาขออยู่ชั่วคราว เห็นไหมแยกไปนั่นอีก ทีนี้เราก็กะลอละซี มาอยู่ชั่วคราวท่านก็เป็นพระดี เราก็กะลอละซี คนดี พระดี นี่ท่านก็ดีแล้ว ทำอย่างไร ก็อยู่ชั่วคราวตั้งแต่นั้นมาจนตาย ได้ ๔๑ กว่าปี นั่นละท่านทำประโยชน์ได้ดี เราโง่กว่าท่าน ครั้งสุดท้ายขอมาพักชั่วคราว เห็นไหมเราเสียกล แต่กลนี้ท่านเป็นพระดีก็เรียกว่าเสียกลก็กลดี ไม่เป็นไร

คือผู้ใดมาอยู่ที่นี้เฉพาะพระแล้วต้องแบบฉบับเดียวกัน ให้เคลื่อนคลาดจากหลักธรรมหลักวินัยไม่ได้สำหรับวัดนี้ เคยปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมา เคลื่อนคลาดในหลักธรรมวินัยไม่ได้ เพราะสิ่งเหล่านี้ปฏิบัติประจำวันอยู่แล้ว ให้เคลื่อนคลาดจากเรื่องหลักธรรมวินัยนี้ไม่ได้ ยิ่งพระวินัยด้วยแล้วยิ่งร้าย ต้องได้เข้มงวดกวดขันมากทีเดียว วัดนี้จะว่าเป็นตัวอย่างไม่เป็นตัวอย่างก็เอาแบบธรรมแบบวินัยมาวางแล้วนี้ ที่ไหนทางแบบธรรมแบบวินัยแล้วก็เป็นตัวอย่างทั้งนั้นละ ศาสดาองค์เอกไม่เป็นตัวอย่างของโลกจะเป็นตัวอย่างของใครได้วะ

อันนี้ก็ปฏิบัติอย่างนั้นมาตลอด ไม่เคยเคลื่อนคลาด จนตายตัวตายใจตลอดเวลา อะไรผิดนึกรู้ทันทีเลย มันแสดงความถูกต้องดีงาม พอมันแสดงนิตหนึ่งรู้ทันที ทีนี้ก็สวยงามตลอด นี่ละหลักธรรมหลักวินัยของพระพุทธศาสนาเป็นตัวอย่างของโลกได้เป็นอย่างดี แล้วแต่ใครจะนำไปปฏิบัติให้เหมาะสมแก่เพศของตน สำคัญที่เพศเพศฆราวาสเพศพระที่จะนำไปปฏิบัติ ท่านมีกัมมมีเกณฑ์ นี่ละพุทธศาสนาเป็นศาสนามีหลักมีเกณฑ์มาโดยลำดับลำดับ ไม่สับสนสับสนห้ำหั่นว่าเอานั่นมาเป็นศาสดา คว่านี่มาเป็นศาสดา แล้วหาหลักเกณฑ์ไม่ได้

พุทธศาสนาเป็นหลักเกณฑ์โดยตลอดมาตั้งแต่พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ สมว่าเจ้าของศาสนาเป็นผู้บริสุทธิ์ทรงเล็งญาณดูตลอด เล็งญาณดูองค์เก่าองค์ใหม่ ท่านเดินตามแถวแนวกัน ท่านดำเนินตามนี้ พระพุทธเจ้าครั้งพุทธกาลหรือครั้งก่อนท่านดำเนินอย่างไร แล้วเราจะดำเนินอย่างไรต้องเล็งกัน ญาณต่อญาณรับกันปั๊บๆ ยอมรับกันด้วยไปตลอด

พุทธศาสนาจึงเป็นศาสนาที่มีหลักมีเกณฑ์ทุกอย่าง ยิ่งค้นคว้าเข้าไปทางภาคปฏิบัติจิตตภาวนาด้วยแล้วยิ่งพิสดารมาก กราบพระพุทธเจ้าราบเลยเรา คือรู้ตรงไหนๆ ที่เราไม่เคยรู้มันรู้ขึ้นมาจากภาคปฏิบัติ อันนี้พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้แล้ว อันนี้แสดงไว้แล้ว มันจะทะนงไปไหนใช้ไหมล่ะ มีแต่ยอดเยี่ยมๆ ทั้งนั้นเรื่องพระพุทธศาสนา ไม่ตำหนิติเตียนศาสนาใด หลักเกณฑ์ที่ติงาม ก็คนเราหาความติงามด้วยแล้ว เราแสดงไว้เป็นกลางๆ เอา ยึด พุทธศาสนานี้ยึดเถิด เป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลส ชี้แจงออกด้วยสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบๆ ทั้งนั้นๆ

ศาสนาของคลังกิเลสมันต่างกันนะ ที่ชอบใจอะไรก็หมุนเข้ามาๆ อันนั้นถูกต้อง อันนี้ถูกต้อง ถูกต้องกิเลส ไม่ได้ถูกต้องธรรม ส่วนพระพุทธเจ้าต้องถือธรรมเป็นเกณฑ์ ถ้าไม่ถูกต้องธรรมไม่เอาๆ ไม่เอนไม่เอียง ตรงแนวๆ นี่ละเป็นศาสนาที่ไม่มีคำว่าอคติ เป็นธรรมล้วนๆ แต่การปฏิบัติเหล่านี้มาอยู่กับพระจำนวนมากก็ต้องมีแบบมีฉบับอันเดียวกัน เคลื่อนคลาตไม่ได้เลย ยิ่งหลักพระวินัยด้วยแล้วไม่ได้นะ สำหรับวัดนี้ไม่ได้บอกตรงๆ เลย ชับเลยทันที เพราะเป็นสิ่งที่รู้กันอยู่แล้ว รู้อยู่แล้ว ถ้าไม่รู้ทำโดยความผิดพลาด เพราะไม่รู้ไม่เห็นเป็นอีกอย่างหนึ่ง ให้อภัยกันได้ แต่อัลลชีตานี้ไม่ได้นะ หิริโอตตปปะไม่มีในใจนี้เลวมาก ไม่ควรอยู่กับหมู่เพื่อน เป็นเนื้อร้าย ตัดออกทันที

ขอให้ท่านทั้งหลายได้นำหลักพุทธศาสนาไปปฏิบัติตามเพศของตน ที่เป็นฆราวาสให้มีศีลธรรมประจำครอบครัวเหี้ยเรือนของตน จะสดสวยงดงาม พระกิงามแบบพระที่มีธรรมมีวินัยเป็นเครื่องประดับสวยงามมาก ฆราวาสก็มีธรรมเป็นเครื่องประดับ ครอบครัวเหี้ยเรือนก็สงบร่มเย็น ผัวเมียไม่ทะเลาะกัน ผัวกินไม่อิ่ม เมียกินไม่พอแล้วกลับมาทะเลาะกัน อย่างนี้ไม่มี บังคับให้อยู่ในความพอดีๆ คือธรรมความพอดีนี้ทำโลกให้สงบ ความติดดินนี้ทำโลกให้เป็นพื้นเป็นไฟ กินไม่พอ ไม่มีอิมมีพอ ตาย ตายทิ้งเปล่าๆ

ส่วนศาสนาท่านสอนให้มีความพอเหมาะพอดี จึงว่ามัชฌิมา คำว่ามัชฌิมา ไม่เผ็ดเกินไป ไม่เค็มเกินไป ไม่หวานเกินไป ไม่เปรี้ยวเกินไป พอดีๆ เรียกว่ามัชฌิมา นำไปใช้ได้ตลอด อะไรถ้าอยู่ในความพอดีเรียกว่ามัชฌิมาแล้วนำไปใช้ได้ ถ้าขัดจากมัชฌิมาแล้วขวางกันๆ วันนี้มีพระเท่าไร (๒๙ ครั้ง) ถามแล้วใช้ไหม มันเป็นอย่างนั้นละทุกวันนี้ ระวังนะเดี่ยวถามอีก ความจำไม่เป็นท่า เหลวไหลความจำ ไปมาเมื่อวานวันนี้ย้อนหลัง ไปไหนน้ำเมื่อวาน จำไม่ได้

นี่เรียกว่าขันธ ขันธห้า รูปคือร่างกายก็แปรตลอด เวทนา ความสุขความทุกข์ในร่างกายมันก็แปรตลอด สัญญาความจำได้หมายรู้แปรตลอด สังขารความคิดความปรุงก็เหมือนกัน วิญญาณความรับทราบแปรตลอดๆ จึงเรียกว่าขันธห้า ห้ากอง ถ้าเป็น

หนังสือแปลว่าหมวด ถ้าเป็นเรื่องทั่วๆ ไป เป็นวัตถุเรียกว่ากอง ชั้นห้า ห้ากองๆ ห้าหมวด ให้พากันจำเอาไว้ พระให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ เอาจริงเอาจัง อย่ามาเหลวแหละ พระพุทธเจ้าไม่ใช่ศาสดาเหลวแหละ สอนจริงสอนจังทุกอย่าง

ความเป็นอยู่ปวายเป็นสำหรับนักบวช อย่าถือเอาเรื่องของฆราวาส ความหุหุรา ฟุฟ่าไก่เก๋มาใช้ในวัด ชัดกับกับธรรมซึ่งเป็นของสวยงามตามหลักธรรมชาติ กิเลสจะตกแต่งกันตลอดเวลา อันนั้นไม่ดี อันนี้ไม่ดี มีแต่ของไม่ดีทั้งนั้นอยู่ข้างนอก กิเลสมันตกแต่ง แล้วไม่มีอะไรดีเลย หากตกแต่งอยู่อย่างนั้น ส่วนธรรมเป็นหลักธรรมชาติ อยู่ที่ไหนดีหมด ขอให้ปฏิบัติธรรม ให้ธรรมเสมอดันเสมอปลายภายในใจอยู่ไหนสบายหมด อยู่โดยหลักธรรมชาติ กิเลสโดยหลักธรรมชาติ มีอะไรๆ กิเลสอยู่ปวายเป็นได้อย่างสะดวกสบาย เพราะธรรมพอดีอยู่แล้ว

ถ้ากิเลสนี้ไม่พอดี เตียวเอาอันนั้นมากกระทบอันนี้ อันนี้มากกระทบอันนั้น ไปอยู่บ้านกระทบวัด ไปอยู่วัดกระทบบ้าน เอานั่นมาเหยียบย่ำทำลายเทียบเคียง บีบบี้สี่ไฟแข่งกันละซี แล้วก็มากกระทบกันระหว่างกิเลสกับธรรม เราอยู่บ้านสะดวกสบาย เรามาวัดมาวา เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ตำนานิตีเดียวนัดแล้ว ยกกองขึ้นขึ้นมาละเข้าใจไหม ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง ไม่อยู่กับบ้านจะอยู่ที่ไหน มันอยู่กับหัวใจคนชาวบ้านนั้นละ หัวใจพระท่านชำระเสมอ หมายถึงพระผู้มุ่งต่ออรรถต่อธรรมนะ แต่พระสั่งสมกิเลสนั้นอย่าเอามาพูด

นั่นเห็นไหมติดไว้ที่ศาลา เขาเขียนไว้ว่าเปรต แล้วหัวหน้าเปรตไปดูชินัน มันเลอะขนาดไหน เลวที่สุด มีแต่หัวโล้นๆ เปรตหัวโล้น เอาผ้าเหลืองมาอวด ความเลวเลวยิ่งกว่าหมา ไปดูเอาหน้าศาลา ติดไว้เพื่ออะไร เพื่อเป็นคติเครื่องเตือนใจ เขาก็เขียนไว้อีกด้วยว่า เปรตเป็นฆราวาสเป็นหัวหน้าพวกอันธพาล เขาเขียนว่าเปรต ที่เป็นพระพวกอันธพาลพระ เขียนว่าหัวหน้าเปรต ไปอ่านดู เปรต หัวหน้าเปรต เข้าใจไหม ให้คนได้อ่าน นี่ตัวเปรต มันมาอวดดีอวดเก่ง ทั้งๆ ที่มันเลวที่สุด มาอวดคนดี มันนำหัวเราะนำสลดสังเวชนะ คนดียังมีอยู่มาก ไม่ใช่มีแต่คนเลวๆ ที่มาแสดงฤทธิ์เดชความเลวของตัวเองให้โลกผู้ดีดูมันดูไม่ได้นะ คนดีมีอยู่ในโลกนี้ ไม่ใช่เลวไปด้วยกันเสียทั้งหมด ดียังมีอยู่ จึงคัดเลือกได้

ตั้งใจปฏิบัติพระ การภาวนาถือสติเป็นสำคัญ เคยย่ำแล้วย่ำเล่า จะเป็นธรรมชั้นใดก็ตาม สตินี้ตั้งแต่พื้นจนกระทั่งถึงนิพพาน ถึงก้าวขั้นนั้นแล้วเป็นมหาสติ-มหานิพพาน นี่ละเครื่องมือสังหารกิเลสอันยอดเยี่ยม ได้แก่มหาสติ-มหาปัญญา ถึงขั้นนั้นแล้วสติปัญญาเป็นอันเดียวกันไปเลย สติจึงเป็นของสำคัญมาก ให้ฝึกหัดด้วยสติ อย่าปล่อย คนไม่ปล่อยสติไม่ค่อยผิดพลาด งามตาตลอด ถ้าปล่อยสติแล้วหากมีนั้นแหละ มันหากขวาง ตัวเองไม่ขวางเพราะตัวเองมันดำเหมือนหลังหมีแล้ว คนอื่นขวางละซี

เพราะหมาขาวมี หมีดำมี หมีขาวหมี อย่างไอ้หมีเรานี้มันดำ หลังหมีเป็นอย่างนั้น ไอ้คนดำแบบสกปรกนี้ดูไม่ได้นะ หลังหมาหลังหมีนะมันดำโดยหลักธรรมชาติของมัน ไม่เป็นไร อย่างไอ้หมีใครจะไปรังเกียจมัน ถ้าคนดำด้วยความประพฤติเลวร้ายนี้ดำมาก สกปรกกระทบกระเทือนมาก ทำความเสียหายได้มากจากความเลวของจิตใจดำนะ จำเอานะ เอาละจะให้พร

#### หลังจิ้งห็น

เวลามาฉันทิ้งห็นนั่งพับเพียบ คือตอนกลางคืนนั่งตลอดรุ่ง เวลานั้นตลอดรุ่งนี้จับมัดเลย กระดุกกระดิกให้เคลื่อนจากหลักความจริงไม่ได้ นั่งแบบไหนต้องแบบนั้น ที่นี้เวลามาฉันทิ้งห็นนี้มานั่งขัดสมาธิเหมือนนั่งสมาธิภาวนาตอนกลางคืนไม่ได้นะ ต้องนั่งพับเพียบ นี่เวลาอนุโลมนั่งพับเพียบฉันทิ้งห็น เวลาจับมัดใส่นี้เอาตายเข้าว่าเลย เป็นอย่างนั้น มาฉันทิ้งห็นตอนเช้านี้นั่งพับเพียบฉันทิ้งห็น กลางคืนนั่งตลอดรุ่งเรียกว่าจับมัดเลย กระดุกกระดิกไปไหนไม่ได้

ข้อยกเว้นมีข้อเดียว เว้นแต่ครูบาอาจารย์หรือพระเณรในวัด เกิดเหตุฉุกเฉินขึ้นมาภายในวัด เราจะถอนคำอธิษฐานนี้ออกไปช่วยเหตุการณ์ ยกเว้นข้อเดียวนอกจากนั้นไม่ให้มี แม้เราเป็นอะไรก็ถึงไหนถึงกัน ตายไปเลย ที่จะให้เปลี่ยนแปลงเป็นไม่ได้ นี่ละคำสัตย์เข้าใจไหม วันไหนนั่งตลอดรุ่งนี้ วันนั้นจะมีข้อแม้ข้อเดียว ยกเว้นครูบาอาจารย์และพระเณรในวัดเกิดเหตุฉุกเฉินอะไรขึ้นมาภายในวัด จะลุกไปช่วยเหตุการณ์ ให้ลุกได้เท่านั้น ที่จะย่อนเข้ามาหาเจ้าของไม่มีเลย ตายก็ไปเลย เป็นอย่างนั้นจึงเรียกว่าคำสัตย์

คำสัตย์คำจริงนี้ลงที่ไหนขาดสะบั้นไปเลย กิเลสกลัวมาก คำสัตย์คำจริงนี้กิเลสกลัวมาก เหลาะแหละนี้หมอนรักมาก เหลาะแหละโลเลหมอนรักมาก เสื่อรักมาก กลางวิากลางวันก้มหน้าลงไป ก้มอะไร เย็บเสื่อเย็บหมอนมันขาด เมื่อคืนนอนตลอดรุ่งไม่ได้ภาวนา เสื่อขาดหมอนขาด เห็นแต่ก้มเย็บอยู่ นี่ละคำว่าคำสัตย์คำจริงดังที่เคยพูดนี้ เวลาออกมาตอนเช้ามาฉันทิ้งห็นนั่งขัดสมาธิไม่ได้ คือปล่อยให้มันก็เลยไม่ได้ นั่งพับเพียบฉันทิ้งห็น

ที่นี้ถึงเวลาจะมัดมัน เอาเลยที่นี้กลางคืน เวลานั้นตลอดรุ่งเอาแบบนี้เลยเคลื่อนไม่ได้ นี่เรียกว่าคำสัตย์คำจริง คนเราดีด้วยคำสัตย์คำจริง เวลาจะเป็นจะตายจริง ๆ นี้มันต้องหาทางออกให้ถูกทางถูกธรรม เวลาทุกข์มากมันหาทางออกด้วยสติปัญญา พิจารณานี้ จนกระทั่งรอบแล้วจิตลงฝั่ง นั่นหาทางออกได้แล้ว ไม่ใช่หาทางออกไปทางเสื่อทางหมอน หาทางออกด้วยสติปัญญา เป็นอย่างนั้น เราจึงได้เห็นฤทธิ์สัตย์คำจริง เห็นฤทธิ์มากทีเดียว คือคำสัตย์คำจริงนี้ลงจุดไหนขาดสะบั้นไปเลย อะโรมาตะไม่ได้

อันนี้ต้องพุ่งๆ ไปได้ เวลาจะเป็นจะตายจริงๆ สติปัญญามันออกกะ คนเราไม่ได้โง่อยู่ตลอดเวลา ถึงเวลาจนตรอกจนมุมสติปัญญาจะออกช่วยตัวเองๆ เดียวก็ผ่านได้ๆ จึงได้นำมาสอนหมู่เพื่อน

เราผ่านมาแล้วทั้งนั้น คือร่างกายของเราที่นั่งอยู่นี้เหมือนหัวตอ ทุกขเวทนาที่โหมร่างกายนี้เหมือนไฟไหม้หัวตอ ที่นี้สติปัญญาอยู่ภายในเป็นน้ำดับไฟ ชัดกันอยู่ภายใน ทุกข์มากเท่าไรยิ่งหุนสติปัญญา ไม่อยู่เฉยๆ ทนเฉยๆ ใช้ไม่ได้ ต้องทนด้วยสติปัญญาพิจารณา ขาดสะบั้นไปได้ ผ่านได้ จึงเอามาพูดได้เลยว่า คนเราไม่ได้โง่อยู่ตลอดเวลาละ เวลาจนตรอกจนมุมมันหาทางออกจนได้นั้นแหละ คือเราดำเนินมาแล้วเป็นอย่างนั้น ใครจะไปยอมตายอยู่เฉยๆ ต้องหาทางออกด้วยสติปัญญาแล้วผ่านได้ๆ เป็นอย่างนั้นนะ

วันนี้ก็จะไปโรงพยาบาลบึงกาฬ โรงพยาบาลบึงกาฬตึกหลายหลัง ที่มุ่งทั้งหมดว่างั้น ขอคราวที่แล้วเราบอกให้รอไว้ก่อน เพราะขอรถยนต์ขอเครื่องมุงด้วย เราเลยให้แต่รถยนต์ คราวนี้จะติดตามเครื่องมุงแหละ ตั้งหลายล้านนะ ดูเหมือนตึกสามหลังทั้งหมด วันนี้จะตามไปดู ตกกลางแล้วก็เอาเลยๆ เวลานี้บึงกาฬเครื่องมุงตั้งสามตึกสามหลังทั้งหมดเลย วันนี้จะไปดู ไปดูก็คือไปให้มันเอง เพราะพิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยไปไม่ใช่ไปสู่มสู่มหัว คราวก่อนได้พิจารณายังไม่แน่วัก คราวนี้มาพิจารณาอีก คราวนี้แน่แล้วกลับไปละ ตกกลางปั้งปั้งเลย

(ชายป้อมแจ๋มมาว่าได้นำทองคำไปหลอมเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ได้ทองคำ ๙๙.๙๙% จำนวนหนึ่งแท่ง ๑๒ กิโลกรัม เหลือเศษ ๒ กิโลกับ ๔ บาท สรุปรูปทองคำที่หลอมไปแล้ว ๙๙.๙๙% ทั้งหมด ๒๕ แท่งๆ ละ ๑๒ กิโลกรัม เป็นน้ำหนักทั้งหมด ๓๑๒.๖๖๖ กิโลกรัม) เออ นี่เป็นน้ำไหลชิมนะ ประเภทใหญ่ที่ว่า ๑๑ ต้นกับ ๓๗ กิโลมบเรียบร้อยแล้วในคลังหลวง อันนี้ประเภทน้ำไหลชิม ที่เราขอพี่น้องทั้งหลายต่อไป ให้เป็นทางไปหน่อย อย่าให้ทางกุด หมาทางกุดเรายังไม่น่าดู หมาน้อยตัวนั้นแล้วจะไปทางกุดอันนี้อีก มันดูไม่ได้ เราจะเอาอีกอันนี้ ให้ต่อกันเสีย นี่เป็น ๓๐๐ กิโลกว่าแล้ว

เราคิดไว้ทุกแง่ทุกมุมนะ ทุกอย่างมีใครคิดเมื่อไร เราคิดคนเดียวเรา แล้วก็ไม่เคยผิด กำหนดๆ คิดไว้เพื่อชาติของเรา เรานี้ตายเมื่อไรก็ตายได้ยากอะไร เราพูดจริงๆ ไม่ยากการเป็นการตายของเรา เราบอกจริงๆ จึงสอนโลกด้วยความแน่นหนามั่นคงของธรรม ของใจ ไม่ได้เหาะแหละการสอน จริงจังมาก ความเป็นจริงอยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว พูดอะไรออกมาเป้งเลยๆ ถ้าพิจารณาเรียบร้อยแล้วออกมาขาดสะบั้นไปเลย

นอกจากเก็บความรู้สึกไว้ ยังไม่แน่นักละ พิจารณาเสียก่อน พอเรียบริ้อยแล้วออก ออก แล้วใช้ได้เลย ๆ

นี่ทองคำประเภทน้ำไหลซึมก็ได้ตั้ง ๓๑๒ กิโลกรัม (๓๑๒ กิโลกรัม มาบวกกับ ๓๗ กิโลกรัมเดิม เป็น ๑๑ ตันกับ ๓๕๐ กิโลกรัม) นู่นนะได้เยอะแล้ว ๑๑ ตันกับ ๓๕๐ กิโลกรัม นี่เราประเภทต่อหางมัน มันจะกุดตัวที่เดียวไม่สนทใจ เราจึงรบกวนบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ขอเล็กขोन้อย ขอหัวแล้วขอตัว เดี่ยวนี้กำลังขอหาง ให้มันมีหางบ้างซิ นี่ละขอหางเสริมเข้าสู่คลังหลวงของเราจะเป็นที่แน่นหนามั่นคง เมื่อทองคำเข้าสู่คลังหลวงแล้วจะมีค่ามีราคาแข็งแกร่งขึ้นทุกอย่าง เราคิดหมด คิดคนเดียวเรา จะทำอะไรนี้เราไม่ปรึกษาใครละ

บรรดาลูกศิษย์ลูกหาบางคนก็อาจจะงงว่าทำไมไม่ปรึกษาหารือเราบ้าง เราปรึกษาเราแล้วธรรมเหนือสิ่งใด เราเอาตรงนี้ เราปรึกษาเราแล้ว พิจารณาในธรรมทั้งหลาย สมควรแล้วออกเลย ๆ ใหญ่กว่าคนที่ว่าตัวใหญ่ ๆ เข้าใจไหม แต่ธรรมใหญ่กว่านั้น เป็นอย่างนั้นละ ช่วยมาเรื่อย ๆ นี่ก็กำลังพยายามเอาหางทองคำให้เพิ่มเข้าไป ๆ ก่อนเราตาย เพื่อให้ได้สมบัติสำคัญที่มีค่ามากในเมืองไทยเรา เข้าสู่คลังหลวงเป็นหัวใจของชาติ เราคิดไว้หมด ไม่ใช่ว่าสั่งอะไรลงไปไม่คิด คิดเรียบริ้อยแล้วค่อยออก ออกแล้วไม่ผิด ๆ

เวลานี้ทองคำก็ได้ตั้ง ๑๑ ตันกับ ๓๕๐ กิโลกรัม เพิ่มทางเข้าไป (ลูกศิษย์ข้างหลังเขากระซิบมา เอาให้ได้อีกเยอะ ๆ ครับ ที่พูดเมื่อกี้ก็เล็ก ที่หลวงตาว่าเราจะตายอะไรก็เล็กไป ให้เอาทองคำเยอะ ยังไม่ให้ตายครับ) ไม่ให้ตาย โอ๊ย พูดไม่ฟังเสียงผู้พิพากษา พวกบ้านี้ เข้าใจไหมพวกบ้านี้พูดไม่ฟังเสียงผู้พิพากษาที่ตัดสิน ผู้พิพากษาลมหายใจเข้าใจรีเปลาละ ไปปรึกษากันเสียก่อนซิ ไม่มีอะไร เรามีแต่หายใจเข้าออกเท่านั้น

(หมอสานิตย์และครอบครัวทำบุญ ๑,๐๐๐ บาทครับ) หมอสานิตย์นี้พัวพันเรื่องศาสนามากอยู่ เกี่ยวข้องเรื่อย เรายังเคยเตือนหมอทั้งหลาย ซี้ไปหมดเลย หมอรู้สึกจะห่างเหินจากศาสนามากต่อมาก เรว่าอย่างนั้น แล้วพูดตรงไป นี่ละธรรมสอนโลกสอนอย่างนี้ จะไปลูบหน้าปะจมูกสูง ๆ ต่ำ ๆ ไม่ได้ ไม่ใช่ธรรม ธรรมเหนือหมดอะไรบกพร่องตรงไหนว่าไปตามจุด ๆ ไปเลย นี่ก็เรียกว่าทางหมอเรารู้สึกจะห่างเหินศาสนามากอยู่เวลานี้ ควรจะหันหน้าเข้าศาสนา

เรียนสรีรศาสตร์เพื่อแก้โรคแก้ภัย นี่ทางหมอนะ เรียนสรีรศาสตร์นี้เพื่อแก้โรคแก้ภัย สายของโรคของภัยเป็นอย่างไร ๆ จะควรแก้ไขอย่างไร นี่เป็นสรีรศาสตร์ของฝ่ายหมอ สรีรศาสตร์ของฝ่ายธรรมแก้กิเลสตัดหน่อออกจากใจ โลงไปหมดเลยพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน นี่เป็นพุทธศาสตร์ ความรู้ของศาสนาแก้กิเลสได้ ความรู้ของทาง

แพทย์แก้โรคแก้ภัยได้ ต่างกันอย่างนี้ ให้พากันเข้าใจ ไม่ใช่อันเดียวกัน เรียนทางหมอ มาเป็นสรีรศาสตร์ แล้วก็แก้โรคแก้ภัย เรียนทางธรรม ทางสรีรศาสตร์เหมือนกันแต่แก้กิเลสต้นเหตุได้ ต่างกันอย่างนี้ รวมแล้วเรียกว่าสรีรศาสตร์ทางพุทธศาสนาเหนือหมดเหนือกว่าทุกอย่างหมดเลย เอาละให้พร

(รูปแรกนั้นไม่ใช่หลวงปู่มั่นคะ เป็นรูปท่านอาจารย์ชอบ) ปรกติท่านไม่ค่อยได้ถ่ายรูปถ่ายๆ นะ พ่อแม่ครูจารย์มั่น จำได้ที่มาสกลนครถ่ายที่ธรรมาสน์แห่งหนึ่ง แล้วก็ไปถ่ายที่บ้านฝั่งแดงนั้นแห่งหนึ่งที่มีต้นค้อ ท่านยืนพาดสังฆาฏิกิ ท่านสงเคราะห์ลูกศิษย์ท่าน ชื่อโยมทองอยู่ นครพนม เขาอยู่พระธาตุพนม เขามาจ้งหันที่นั่นกับลูกๆ เขาเพราะเขาเป็นลูกศิษย์เก่าแก่ ท่านมาพักอยู่ที่บ้านฝั่งแดงกับเรา เราไปรอรับท่าน แล้วไปนิมนต์ท่านมาจากวัดเกาะแก้วนั้น ที่นี้ไม่สะดวกเราว่า ที่สะดวกคือที่นั่น คือที่เราพักอยู่นั่นสะดวกสบาย ท่านถามเป็นยังงี้ๆ สะดวกหมดเราว่า เลยพากันเดินมานะนั่นกับท่าน เรากับท่านเดินมา แล้วก็มาอยู่ที่นั่น

ที่นี้พวกโยมทองอยู่เขาเป็นลูกศิษย์เก่าของท่าน เขาก็มาจ้งหันตอนเช้า พอเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ขอถ่ายรูปท่าน ท่านอนุโลมลูกศิษย์เก่าของท่านนะ ที่ไม้ค้อ ท่านยืนพาดผ้าสังฆาฏิกิอะไรนี้ เราอยู่ที่นั่น นั่นละท่านถ่ายนั้นหนหนึ่ง ท่านอนุโลมให้ลูกศิษย์เก่าท่าน ให้ทำซัดสมาธิหรือทำยืนพาดสังฆา ท่านทำให้ทั้งนั้นนะ จากนั้นไม่ค่อยได้มีใครมาถ่ายท่านง่าย ๆ นะ เราจำได้เท่านั้น

(วันนี้เป็นวันคล้ายวันมรณภาพท่านอาจารย์ปัญญา ลูกศิษย์ถวายเป็นหนึ่งหมื่นเจ้าคะ) วันนี้หรือวันท่านปัญญามรณภาพ วันที่ ๑๘ เดือนสิงหาเธอ นะ เราลืมแล้ว ท่านปัญญาท่านสุขุมมาก เราพูดถึงว่าท่านมาขออยู่ถึงห้าหนเลยยังไม่จบนะ หนที่ห้าเสียทำท่าน ท่านมาขอพักชั่วคราว จนกระทั่งท่านจากไป ๔๑ ปีมาพักชั่วคราว ท่านเขียนอะไรอยู่ที่ศรีวัน ท่านกำลังทำอะไรๆ เราก็ดั้นไปนั้น เรามันเป็นนิสัยลึง ท่านนิสัยแมวนิสัยราชสีห์สุขุมมาก เรามันนิสัยลึง ไปก็แหยมโน้นแหยมนี้ไป แล้วก็พอเสร็จเรียบร้อยแล้วก็เห็นรูปอันหนึ่ง ตัวหนังสือแผ่นกระดาษแข็งๆ เขียนไว้ว่า ออย่ายุ่ง เขาเขียนไว้ข้างล่าง

เราไปเห็นอันนั้นมันก็เข้ากับเรื่องตลกได้ดี เราเลยจับขึ้นมา นี้อะไร ท่านอ่านได้ไหม ถามท่านปัญญา ท่านฉลาดนะ เราจับขึ้นมาให้ ตัวหนังสือแผ่นกระดาษหนาๆ นี้ อ่านได้ไหม อ่านว่าไง อ่านได้ไหม ท่านตอบว่า คิดว่าอ่านได้ ดูซินะท่านฉลาด คิดว่าอ่านได้ แล้วอ่านดูซิ เอ้า อ่านว่าไง ว่าออย่ายุ่ง ไซ้ใหม่วางั้นนะ ท่านว่าคิดว่าอ่านได้ ท่านฉลาดพูด แล้วอ่านว่าไง อ่านว่าออย่ายุ่ง ออย่ายุ่งมันหมายความว่าไงเราถามอีก ออย่าอย่างนี้ ขบขันดิ้นนะ ออย่าอย่างนี้ๆ ไซ้ใหม่ท่านว่า อ่านแล้วเราก้ทั้งไว้นั้นละ ที่นี้เด็กมันมาเห็น

อย่ายุ่ง มันเอาไปติดหน้าวัดประตูต้นเสาใหญ่เท่าขานี่นะ ไปติดป้ายไว้นั่น แล้วคนมายุ่งเราทั้งวันเลย มาอะไร ว่าอย่ายุ่ง อย่ายุ่งอะไร เลยยุ่งใหญ่เลย แล้วยุ่งอะไรนี้ ก็ติดป้ายไว้ที่หน้าวัดว่าจัน ไปถามดู เด็กมันเอาไปติดไว้นั่น อย่ายุ่งคืออันนั้นเองเขามายุ่งเรา นั่นละเรื่องราวเราก็เลยไม่ลืม ว่าอย่ายุ่งนี้มันไปอยู่โน้น อย่ายุ่งโน้นเลยกลับมายุ่งเรา

เอ้ นี่รูปใครถ้าว่าไม่ใช่รูปหลวงปู่มั่น ใครเอามาไว้สู้มสี่สู้มห้า ว่ารูปเรา มันรูปยังไฉนา เราไม่เคยอาจเอื้อมที่จะไปถ่ายรูปกับหลวงปู่มั่นนี่นะ ใครมาทำ (ไม่ใช่หลวงปู่มั่น เป็นหลวงปู่ชอบเจ้าค่ะ พ่อแม่ครูจารย์ไปดูใกล้ๆ) แล้วเขียนว่าหลวงปู่มั่นทำไมเขียนว่าหลวงปู่มั่น หลวงปู่หุย แล้วหลวงตาบัว เราเลยไม่แน่ใจทั้งนั้น (พระท่านเคยเห็นรูปขาวดำ ท่านบอกไม่ใช่หลวงปู่มั่นเหมือนกันครับ ท่านบอกเป็นหลวงปู่ชอบครับ) ก็นั่นซี ก็ไม่เคยเห็นท่านถือไม้เท้า เราไปอยู่กับท่านจนกระทั่งท่านมรณภาพไม่เห็นท่านถือไม้เท้าเลย และรูปท่านก็ไม่ได้ถ่ายง่ายๆ นะ ท่านไม่ให้ถ่าย ที่ธาตุพนมนั่นท่านอนุญาตให้ลูกศิษย์เก่าของท่าน โยมทองอยู่ ธาตุพนม ถ่าย ท่านอนุญาตให้แล้วก็ท่านให้ทุกท่าเลย นั่งขัดสมาธิ ไม้ค้ำอยู่ที่ศาลาวัดป่า แล้วก็ยืน ท่านให้ทั้งนั้นละ เราก็อยู่ที่นั่นนี่

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ใต้ที่

[www.Luangta.com](http://www.Luangta.com) หรือ [www.Luangta.or.th](http://www.Luangta.or.th)

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

*FM 103.25 MHz*